

**Text části homilie tehdejšího představeného augustiniánů Roberta Francise Prevosta na zahájení kapituly provincie Santo Niño de Cebù u sv. Augustina de Intramuros v Manile dne 19. září 2010**

Zdroj: [vaticannews.va](http://vaticannews.va)

„Žádný služebník nemůže sloužit dvěma pánům. Bud jednoho bude zanedbávat a druhého milovat, nebo se bude prvního držet a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu.“ (Lk 16,13) Zasáhla mě skutečnost, že tato věta z dnešního evangelia by mohla být přeložena i těmito slovy: Jsme rozpolceni mezi touhou následovat Krista, ať to stojí, co to stojí, a touhou zůstat, kde jsme, spokojení a bez vůle či schopnosti změnit cestu, po níž běžíme. Zde, na tomto místě je žádoucí ptát se, zda také my máme zapotřebí objevit nový směr, *tornaviaje*, nové obrácení.

V nejrůznějších kontextech řeholního života se odehrála mnohá reflexe nad otázkou: „Uchovávání, nebo misie?“ Chtěl bych se dnes ráno o ni podělit s vámi se všemi, přesvědčen, že nám může pomoci i v příštích dvou týdnech. Uchováváme jednoduše věci tak, jak jsou, nebo je v našich srdcích misionářský duch stále živý? Jako pomůcku pro reflexi nad těmito otázkami nabízím následující příklady:

Skupina, která bude chtít pouze uchovávat stávající, bude při úvaze o pojetí služby tvrdit: „Musíme zůstat věrní své minulosti.“ Kdežto komunita s misionářským duchem řekne: „Musíme být věrní své budoucnosti.“

V rozvaze nad účinností se komunita se zájmem o uchovávání bude ptát: „Jak je tento apoštolát finančně udržitelný?“ Kdežto komunita oddaná misii si bude klást jinou otázku: „Jak získat více učedníků?“

Když budeme myslet na změnu, na to, zda chceme či můžeme udělat něco jinak, budou ti, které zajímá uchovávání *statu quo*, prohlašovat: „Jestliže to přivodí nějaké problémy někomu z nás, nechceme to.“ Primární téma těch s misijním nasazením bude ovšem jiné: „Jestliže nám to pomůže získat někoho z těch, kdo jsou nám vzdáleni, přijímáme riziko.“

Styl vedení, leadership, v duchu těch, kdo dávají přednost uchovávání, je především manažerský, dobře organizovaný a účinný. Tito *leaders* usilují o to, aby ve všem byl řád a všechno šlo jako po drátku. Je-li však komunita obdařena prorockým viděním a žije-li pro misii, vydá se cestou jiného leadershipu: styl toho, kdo povede, bude především transformující, schopný nabídnout vizi možného, ochotu vydat se na dlouhou cestu a čelit mnoha rizikům, aby se tato vize mohla uskutečnit.

Komunita věnující se udržování bude myslet především na to, jak zachránit vlastní společenství. Komunita oddaná misii bude především myslet na to, jak dohnat svět. „Žádný služebník nemůže sloužit dvěma pánům. Bud jednoho bude zanedbávat a druhého milovat, nebo se bude prvního držet a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu.“ (Lk 16,13)

Ve svém komentáři k Pánovu horskému kázání, v druhé knize vysvětluje sv. Augustin, že je nemožné sloužit dvěma pánům, a zdůrazňuje, že to nekončí „nenávisť vůči Bohu“, stane-li se člověk sluhou nějakého jiného pána. Mnohem spíše nastupují lhostejnost nebo kompromis, takže Bůh a jeho milost jdou do výprodeje.

Tohle by mohlo dokonale odpovídat naší situaci: po ztrátě počátečního elánu se spokojíme s tím, co už děláme. Evangelium nám všem dnes připomíná nezbytnost udělat radikální rozhodnutí pro totální darování svého života Bohu a poslání hlásat evangelium.

Dnes se nám znovu staví před oči rozhodnutí, které jsme již udělali, a jsme zváni obnovit své nasazení žít evangelizační poslání. Kéž nás Duch Svatý vede a osvětluje!